

Februar 1863 fandt Sted med Hensyn til de andre Købstæder, der har ikke været Tale om, at det gjorde nogen som helst Forandring i Paaligningen af Ligningsskatten i Henhold til Loven af 1850. Hvis jeg forstod den højtærede Minister rigtig, vil han i dette Tilfælde det samme, som skete med Hensyn til Esbjerg, nemlig forhøje Ligningsskattens Beløb, hvorved altsaa de andre Købstæder komme til at faa en forholdsvis, ganske vist ikke stor, men dog større Andel i Ligningsskatten, end de hidtil have haft. Dertil forekommer der mig virkelig ikke at være nogen Anledning. Hvad Esbjerg angik, var Sagen en anden, idet man der ikke vilde gaa til de Bestemmelser, som gælde efter Loven af 1863, at Skatterne for de hartkornspligtige Jorder, som ere afgivne til Bygrund, skulle indbetales i Statskassen, og derfor gav man Statskassen et Vederlag gennem det Beløb, hvormed Ligningsskatten blev forhøjet. Men her er der ikke nogen Grund til at forhøje Ligningsskatten, fordi disse tre Kommuner gaa ind og deltage i Ligningen. Det bliver en lille Nedsættelse for de andre, men det er dog noget, der ikke kan siges at være ubilligt. Naar de komme til at nyde samme Rettigheder som andre Købstæder, saa maa de ogsaa bære deres Del af Byrderne, men af denne Grund at paalægge de øvrige Købstæder yderligere Bidrag til Ligningsskatten forekommer mig ikke at være velbegrundet. Jeg vil altsaa ikke kunne være med til at stemme for en saadan Bestemmelse, hvis den kommer ind i § 4. — Hvad § 9 angaar, saa kan der vel kun være Tale om en ren Redaktionsændring, men jeg synes ikke, at der kan være megen Tvivl om, hvad § 9 bestemmer, nemlig at den Maade, hvorpaa Bygningsskatten udredes af de nævnte Bygninger, bliver uforandret indtil 1915. Jeg synes, at det er naturligt, at det sker, og jeg ser ikke rigtig, hvorfor det skulde være nødvendigt af den Grund at forandre Loven, men jeg kan naturligvis ikke have noget imod, at det bliver gjort tydeligere. Derimod forekommer der mig rigtignok ikke at være nogen Grund til at forhøje Ligningsskatten i Anledning af disse tre Handelspladser Indlemmelse i Købstædernes Række.

Johnsen: Jeg skal over for den højtærede Indenrigsminister tillade mig at bemærke, at det vistnok maa bero paa en Misforstaaelse, naar den højtærede Minister har opfattet, at jeg skulde have sagt, at Silkeborg Handelsplads vilde slippe for at

betale mellem 2—3,000 Kr. i Skatter, som paahviler den egentlige Bygrund. Nej, det var ikke det, jeg anførte, da jeg nævnte Beløbet mellem 2—3,000 Kr. Det var det Beløb, som Silkeborgs Andel i Købstædernes Ligningsskat, naar denne bliver fordelt, antages at ville komme til at udgøre. Det ærede Medlem for 6te Kreds (Koch) var ikke overbevist om, at det vilde komme til at udgøre saa meget, men jeg skal i saa Henseende kun henvise til Finansministeriets Bekendtgørelse af 22de Oktober 1890, der viser, hvor meget Købstadkommunerne udrede, og deraf vil det ses, at Kommuner med lignende Indbyggerantal som Silkeborg have udredet over 2,000 Kr. Naar det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds ikke ret vilde erkende, at der var noget urimeligt og ubilligt i Bestemmelsen i § 4, for saa vidt de 3 Handelspladser derefter ville komme til at udrede forholdsvis mere end de øvrige Købstæder, saa maa jeg bemærke, at det ærede Medlem ikke har kunnet modsige, og jeg tror ikke, det lader sig modsige, at de tre Handelspladser ved den foreslaaede Bestemmelse ville komme til at betale forholdsvis mere end nogen som helst Købstad, Esbjerg indbefattet, idet de ville vedblive at skulle udrede Hartkornsskatter til Staten af Bygrundene gennem Kæmnerkassen foruden Andelen af Ligningsskatten, det tror jeg ikke, man kan komme bort fra. For Statskassen bliver det, som den højtærede Indenrigsminister bemærkede, ganske uden Forskel; Statskassen vil faa sit Beløb enten paa den ene eller den anden Maade, men det bliver ikke det samme for Handelspladserne. Og vel er det ikke noget stort Beløb, det drejer sig om, men jeg tror dog, de ville føle det som en Uret, der gøres imod dem, naar dette Beløb skal paalægges dem, medens de, som jeg før nævnte, have færre Rettigheder end Købstæderne i Almindelighed have. Jeg har ikke tænkt paa at ville opholde Lovforslaget, tværtimod, og jeg nævnte ogsaa før, at jeg vilde ønske, det kunde blive hurtigt fremmet og ført igennem i denne Samling, men jeg tror ikke, dette vil forhindres paa Grund af et Ændringsforslag i den omtalte Henseende, som den højtærede Minister kunde slutte sig til, idet den højtærede Indenrigsminister har erkendt, at det er billigt over for Handelspladserne, og jeg ved heller ikke, hvorfor de 3 Handelspladser her skulle indtage en ekceptionel Stilling, som det jo vilde blive efter Lovforslaget. Den oprindelige Bygrund i Købstæderne er fri for at betale Hartkornsskatter til Stats-